

Začetki učenosti

KRISTA HAFNER

Palček Peter

IV.

PALČKU PETRU JE BILO VŠEČ NA MEHKEM MEDVEDOVEM KOŽUŠČKU. POBOŽAL JE MEDVEDA PO KOSMATI GLAVI IN GA POZDRAVIL: »DOBER DAN, STRIČEK!«

»MOM, MOM,« JE ZAGODRNJAL MEDVED, REKEL PA NI NIČ.

PETER SE JE NAGNIL K OPICI IN POZDRAVIL ŠE NJO: »DOBER DAN, TETKA!«

»DOBER DAN, DOBER DAN, DOBER DAN!« JE HITELA ODGOVARJATI KLEPETAVA OPICA. »KDO PA SI TI?«

»JAZ SEM PALČEK PETER. KAKO JE PA VAM IME, TETA?«

»SKOKICA. OPICA SKOKICA. ZATO MI PRAVIJO SKOKICA, KER ZNAM SKAKATI. PA NE SAMO SKAKATI, TUDI PLESATI ZNAM. IN ŠE VELIKO DRUGEGA. LEPO SE VAM PRIKLONIM. TAKOLE, VIDIŠ, PODAM KROŽNIK IN POBIRAM DENARCE, KADAR HODIMO OKROG IN NAS LJUDJE GLEDAJO.«

»ZA KOGA PA POBIRATE DENAR, TETKA?«

»ZA CIGANA MALHARJA. KAR NABEREM, VSE SPRAVI TAKOJ V SVOJ ŽEP.«

»ALI SAMO DENAR POBIRATE, TETKA?«

»KAJ ŠE. TUDI KRUH MI DAJEJO LJUDJE. IN VČASIH PADE VMES TUDI KAKŠEN SLADKORČEK. MM, KAKO JE DOBER IN SLADEK!«

»PA VAM GA CIGANI PUSTE?«

»VČASIH ŽE, KADAR LJUDJE GLEDAJO. DRUGAČE PA MI VSE SPROTI POBEREJO IN STLAČIJO V SVOJE MALHE. OH, KAKO JIH SOVRAŽIM! ONI SE MASTIJO S TEM, KAR NABEREM. JAZ MORAM PA GLEDATI, ČE PRAV SEM VČASIH TAKO LAČNA, DA SE MI TEMA DELA PRED OČMI. KAR USLA BI, ČE BI MOGLA.«

»ZAKAJ PA JE STRIČEK MEDVED TAKO SLABE VOLJE?«

»LAČEN JE. TUDI JAZ SEM LAČNA. DANES SO MI SAMO ZJUTRAJ VRGLI SUHO SKORJICO KRUHA, POTEM PA VES DAN NIČ. VSELEJ, KADAR SMO DOMA, JE TAKO.«

PETER SE JE ZAMISLIL. NIČ NI BIL VESEL ŽIVLJENJA, KI GA ČAKA PRI CIGANIH. PO TREBUHU MU JE KRULILO SAME LAKOTE. VLEGEL SE JE MEDVEDU V UHO IN SKUŠAL ZASPATI, DA BI POZABIL NA LAKOTO. PA NI MOGEL. ZATO JE PO-PRASKAL MEDVEDA PO UŠESU IN GA POKLICAL: »STRIČEK, HEJ STRIČEK!«

»MOM, MOM!« JE ZOPET ZAGO-DRNJAL MEDVED.

»KAKO PA VAM JE IME, STRIČEK?«

»MEDEK.« JE ZABRUNDAL MED-VED.

»JEJ, KAKŠNO LEPO IME! ALI IMATE KAJ DOSTI MEDU?«

»ŠE VIDIM GA NIKOLI NE. KO SEM BIL ŠE MAJHEN IN SEM ŽIVEL PRI SVOJI MAMI V GOZDU, TAKRAT SEM GA VČASIH LIZAL, ODKAR PA SO ME CIGANI UJELI, SAMO MISLIM NANJ.«

»TO JE ŽALOSTNO.« JE REKEL PALČEK. »ZAKAJ PA STE PUSTIL, DA SO VAS UJELI, STRIČEK?«

»ZAKAJ SI PA TI PUSTIL, DA SO TEBE UJELI, KLEPETEC MALI? PO GOZDU SEM TEKEL, HOP, PA SEM PADEL V JAMO, IZ KATERE NISEM VEČ MOGEL SPLEZATI. IN POTEM SO PRIŠLI CIGANI IN SO ME IMELI, VIDIŠ, TAKO JE BILO.«

»KAJ PA DELATE PRI CIGANIH, STRIČEK? ALI TUDI VI PLEŠETE, KAKOR OPICA SKOKICA?«

»TUDI.«

»HEHEHE.« SE JE ZAGROHOTALA VMES OPICA. »PLEŠE, SEVEDA, AMPAK KAKO NERODNO! ČE BI GA VIDEL, PETER, KAKO JE SMEŠEN, KO SE POČASI VRTI PO DVEH NOGAH. SAJ SE NE RAD, AMPAK SE MORA, ČE HOČE KAJ ZASLUŽITI. HRANE NE DOBI VELIKO, RAVNO TOLIKO, DA NE POGINE.«

»MOLČI, KLEPETULJA.« JE JEZNO ZARENČAL MEDVED. »ČKAJ, DA TE DOBIM V ŠAPE, VSE KOSTI TI ZDROBIM.«

»NE JEZITE SE, STRIČEK. OPICA JE KLEPETULJA IN SAMA NE VE, KAJ BRBRA. AMPAK VESTE, JAZ IMAM IMENITNO MISEL.«

»KAKŠNO?« JE ZAGODRNJAL MEDVED.

PALČEK SE JE STISNIL MEDVEDU PRAV V UHO IN MU ZAŠEPETAL: »POBEGNILI BOMO.«